

Ribštvo daje sploh najobilnejši dobiček prebivalcem ob morskem obrežji. A vendar nij nikjer tolike in tako živahne kupčije z ribami kakor pri prebivalcih ob morskem obrežji bretanjskem v severozapadnej Francoskej. Lov in kupčija sè sardinami, to je skoraj vse, kar bretanjskim prebivalcem daje vsakdanji kruh in zaslužek. Od sardin se živé in bogaté. Sardine, to so vam óne male nežne ribice, ki je naši špecarijski trgovci prodajejo v plehatih posodicah dobro zaprte in z oljem zalite. Lov na sardine v bretanjskem se začne navadno meseca majnika, to je ob ónem času, ko se sardine drsté in v silnih množinah k morskim bregovom podé. Lov traje potlej vse poletje noter do meseca novembra, časi še celo do decembra. To vam je o tem časi živo in veselo na morskem obrežji! Užé zgodaj zjutraj se zberó ribiči, da opravijo svojo jutranjo molitev in prejmó od duhovnega gospoda blagoslov s presvetim rešnjim telesom. Potlej odveslajo tjá na široko morje, od kodar se še le zvečera vračajo k bregovom, da ondu čakajočim kupecem prodadó nalovljene sardine. Sardinji lov traje po cel dan. Silna množica ljudi gomazí v mraku v vsakem morskem pristanišči; jedni izkladajo ribe iz ladij, drugi je zopet preštevajo pri svečavi plamenic, a tretji je tlačijo v hrastove sode, ki je potlej prodajejo in razpošiljajo križem svetá. Po bližnjih gostilnicah je polno ljudí, ki imajo različne opravke. To živahno vršenje in veselo primorsko gibanje traje pozno v noč, a naposled vendar preneha, da se drugačja jutra zopet vnovič začne.

Sardinji lov se vrši ovako: Na zadnji del ladije pripnó mrežo, katere goreni del plava po vodi, a spodnji del se pogrezne v globočino morja, ker je obtežen z olovnimi (svinčenimi) kroglijicami ob robu. Dva veslarja ženeta ladijo vedno po vetru, metajoč vabo v vodo. Sardine se kmalu v velikih tropah zaženó na vabo, tlačéč se od obeh strani k mreži, v katerej tudi obvisé, ker zaradi prevelike tolšče ne morejo skoz mrežo smukati, a tudi z glavo ne morejo nazaj, ker se jim provozi za plavute zadirajo. Na ta način, ako je lov srečen, naloví jedna sama ladjica na dan lehko po 3 do 5 tisoč sardin. Ko so jih ladjice polne, veslajo ribiči zopet veselo k morskemu pristanišču.

Večkrat prodajo ribiči užé na morji obilo nalovljenih sardin mornarjem, ki nalašč zato ondu čakajo, da potlej razvažajo ribe v Nant, Larošél in Bordó.

Nant (Nantes) je prelepo bretanjsko mesto s pripravno lóko in veliko pomorsko kupčijo. Tudi Larošél (La Rochelle) in Bordó (Bordeaux) ste lepi mesti z veliko in živahno kupčijo pomorskega blaga.

Vsacega leta se v Bretanjskem naloví neizmerno število sardin, ki je potlej v nalašč zato narejenih plehatih in dobro zaprtih škatljicah z oljem zalité razpošiljajo po vsej Evropi.

Izračunili so, da sardinji lov daje Bretanjskem vsako leto po 35 milijonov frankov.

M e č.

(Po Uhlandu posl. Sv. P.. tar.).

H kovaču šel je mlad junak, Pa star kovač mu govorí: „Ne! jutri nečem, danes še! Naróil meč si oster, jak; „Meč pretežak, ne lahek nij, Z mojó močjo, z ognjeno ne!“ Al v roko vzemši ga krepák, Preslabu vaša roka bo, Mladenič reče, korenjak, Dozdeva se mu pretežak. Al jutri bo pomagan!“ — Zasuče meč visoko v zrak.